

ת"פ 9600/10/15 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אביעד גואטה, הנאשם

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 9600-10-15 פרקליטות מחוז מרכז נ' גואטה
ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי מדינת ישראל	המאשימה
	באמצעות פרקליטות מחוז מרכז נגד	
	אביעד גואטה באמצעות ב"כ עו"ד ירון פורר	הנאשם

גזר-דין

א. כתב-האישום:

הנאשם, יליד 1972, הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של **הפקרה אחרי פגיעה** לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א-1961, **מעשה פיזיות ברשלנות** לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים** לפי סעיף 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 יחד עם סעיף 64ב(א)(4) לפקודה, **נהיגה רשלנית שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש** לפי סעיף 38(3) + 62(2) לפקודה, **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו** לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל ו**שיבוש מהלכי משפט בצוותא חדא** לפי סעיפים 244 + 29(ב) לחוק הנ"ל.

בהתאם לעובדות כתב-האישום, בתאריך 5.10.13, לפנות בוקר, ערכה המשטרה מבצע לאכיפת נהיגה בשכרות ברחובות ובמסגרת זו הוצב מחסום בסמוך לגן האירועים "שמיים כחולים".

בסמוך לשעה 3:30 יצאו הנאשם יחד עם נאשמים אחרים, שעניינם הסתיים, ממועדון "הנרי" ברחובות, שבו בילו וצרכו משקאות אלכוהוליים.

החבורה נכנסה לרכב ג'יפ קרייזלר, הנאשם נהג בו כשהוא תחת השפעת משקאות משכרים והחל בנסיעה לכיוון דרום.

בשעה 3:30 לערך, הבחין אחד השוטרים בג'יפ וסימן לנאשם לעצור במחסום לבדיקה. הנאשם עצר, ביצע בדיקת נשיפה לגילוי אלכוהול, נכשל בה ולפיכך הורה לו השוטר להתקדם בנסיעה לתוך שטח המחסום ולעצור בצד.

הנאשם לא נשמע להוראות השוטר והחל בנסיעה לכיוון גן האירועים במטרה לברוח ממנו.

השוטרים החלו בנסיעה אחר הג'יפ, שנסע בשביל עפר עד לכביש 412 (רחוב הרצל ברחובות), לכיוון דרום, תוך שהנאשם נוהג בפראות, גורם לרכבים לסטות מנתיביהם ולבלום בפתאומיות.

ניידת משטרה נוספת הצטרפה למרדף.

הנאשם המשיך בנהיגה מהירה עד שהתנגש ברכב מסוג רנו שהיה בנסיעה. כתוצאה מההתנגשות סטה רכב הרנו, הסתחרר ופגע במונית שירות שעצרה בימין הכביש.

ברכב הרנו נסעו חמישה נוסעים ובמונית נסעו שלושה נוסעים.

בעקבות הפגיעה, סטתה המונית שמאלה והג'יפ המשיך ופגע במונית פגיעה נוספת.

כתוצאה מהתאונה נגרמו לשני הרכבים נזקים רבים, הכנף הקדמית של הג'יפ וחלקי פלסטיק נוספים נפלו על הכביש.

לנוסעי הרכבים נגרמו פגיעות גוף שונות כמתואר בעובדות כתב-האישום.

הנאשם המשיך בנסיעתו בכביש 412 ופנה ימינה לרחוב הירשזון, זאת מבלי לעצור במקום התאונה או קרוב לו ככל האפשר כדי לעמוד על תוצאותיה ומבלי שהזעיק עזרה.

בהמשך, דיווח נאשם אחר למשטרה כי הג'יפ נגנב, זאת במטרה לנטוש את הג'יפ בשטח פתוח במושב חצב ולהסב לג'יפ נזק כדי ליצור מצג שקרי כי הוא נגנב.

עת הגיעה החבורה למושב חצב, הוריד הנאשם שניים מבני החבורה, סמוך לביתו כדי שאחד מהם, שרכבו היה במקום, יאסוף אותו בחזרה ממקום נטישת הג'יפ.

מיד לאחר מכן נסע הנאשם לגבעה במושב חצב, יצא מהג'יפ יחד עם אחר ושניהם הטיחו בחלונות הג'יפ אבנים ושברו אותם.

אחד מבני החבורה הגיע עם רכבו לגבעה, הנאשם והאחר שהיה עמו עלו אל הרכב, השאירו במקום את הג'יפ ונסעו לכיוון היציאה מהמושב.

בשלב זה הגיעו שוטרים למקום ועצרו את הנאשם ואת חבריו.

ב. מדיניות הענישה וקביעת מתחם:

המאשימה עתרה להשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בתוך מתחם אחיד לכלל העבירות שנע בין 20 ל- 36 חודשי מאסר, זאת לצד מאסר מותנה, פיצוי, פסילת רישיון ארוכה למספר שנים מעבר למינימום, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם עתר לעונש שעיקרו פסילת רישיון נהיגה לתקופה ארוכה ולעונש שהומלץ על-ידי שירות המבחן בתסקיר לאמור: 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וצו מבחן לשנה.

אני סבור שיש לקבוע מתחם ענישה כולל לאירוע העובדתי הפלילי כולו, זאת משום שהעבירות בוצעו בסמיכות זמנים, שרשרת של אירועים, דבר גרר דבר, למרות שכל אירוע התנהגותי וכל שלב בתרחיש אם יתברר בפני עצמו מקים עבירה פלילית עצמאית.

במסגרת קביעת המתחם אפנה אל פסק הדין הבאים:

רע"פ 6823/13 **נסיים בראנץ נגד מדינת ישראל** (28.11.13) שם נדון עניינו של נאשם שהורשע בהפקרה ברשלנות, נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק ואי מתן זכות קדימה. נקבע מתחם בין 6 חודשי עבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט המחוזי גזר עליו **15 חודשי מאסר**, פסילת רישיון ל- 7 שנים, מע"ת, קנס ופיצוי. רשות הערעור נדחתה.

ת"פ 19153-09-13 **מדינת ישראל נגד נור בראנסי** (9.7.14) בעניינו של נאשם, צעיר, שהורשע בעבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, קבלת רכב גנוב, הפרעה לשוטר, הפקרה ונהיגה ללא רישיון, תוך שנוהל מרדף ממושך בצירי תנועה מרכזיים. נקבע מתחם לעבירת ההפקרה בנסיבות המקרה בין 12 ל- 36 חודשי מאסר. בית-המשפט המחוזי גזר עליו **54 חודשי מאסר** והפעיל מאסרים מותנים שעמדו לחובתו כך שסה"כ נגזרו עליו 62 חודשי מאסר, רישיונו נפסל ל- 5 שנים, ונגזרו גם מע"ת ופסילה על תנאי.

ע"פ 2264/15 **אטוה עביד נגד מדינת ישראל** (29.11.15) בעניינו של נאשם, צעיר, בעל עבר פלילי מתחום האלימות, הורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות או רשלנות, נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה נפגעו בני אדם ורכוש, נהיגה בשכרות וללא רישיון וביטוח והפרעה לשוטר. הנאשם היה שיכור ולא תחת השפעת משקאות משכרים (שהינה במדרג נמוך יותר), ניידת כרזה לו לעצור והוא נמלט ממנה בנהיגה פרועה, לא אפשר לנוסעת לרדת מן הרכב, פגע ברכב אחר כתוצאה מתקר בגלגל. המתחם שנקבע נע בין 15 ל- 35 חודשי מאסר ולבסוף נגזרו עליו **16 חודשי מאסר** ועונשים נלווים.

ת"פ 29211-03-14 **פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נגד יוסי לגטבי** (23.12.14) בעניינו של נאשם, בעל עבר תעבורתי ופלילי נכבד, הורשע בעבירות הפקרה, נהיגה בקלות ראש וברשלנות וגרימת חבלה, נהיגה בפסילה, תחת השפעת משקאות משכרים, במהירות, שיבוש הליכי משפט, הדחה בחקירה ונהיגה בשכרות. תסקיר שירות המבחן נמנע מהמלצות. נקבעו מתחמי ענישה נפרדים. לעבירת ההפקרה - בין 3 חודשים ל- 7 שנים, לעבירת הנהיגה בפסילה - בין 0 ל- 20 חודשי מאסר, פסילה בין 3 חודשים ל- 10 שנים, מע"ת וקנס בין מאות לאלפי שקלים, לעבירת הנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים - פסילה בין 3 חודשים ל- 15 חודשים, קנס בין מאות לאלפי שקלים ופסילה על תנאי, לעבירת השיבוש- בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. בסופו של דבר, נגזרו על הנאשם **3 שנות מאסר בפועל** ופסילת רישיון למשך 9 שנים ועונשים נוספים.

ת"ד 55032/09 (תעבורה רמלה) **מ.י. לשכת תביעות תעבורה שפלה נגד איל לוי** (29.12.09) שם הורשע הנאשם בעבירות אי שמירת רווח, נהיגה בקלות ראש וגרימת תאונת דרכים, נהיגה בשכרות והפקרה אחרי פגיעה. בבדיקת הנשיפה נמצא ריכוז אלכוהול גבוה מאוד, התסקיר חיובי, הנאשם נטל אחריות והתחרט, לחובתו 12 הרשעות קודמות, הצדדים הגיעו להסכמה עונשית ובית-המשפט כיבד את ההסדר וגזר **6 חודשי עבודות שירות** ופסילה ל- 3 שנים וענישה נוספת.

ת"פ 2136/06 **מדינת ישראל נגד יוסף דורנביש** (4.7.07) שם עתרה המאשימה ל- 6 חודשי עבודות שירות בשים לב לנסיבות אישיות קשות.

עפ"ת 11249-06-09 (מחוזי מרכז) **שרית טוב נגד מדינת ישראל** (2.11.09)- הפקרה אחרי פגיעה ובאותו מקרה הנפגע נפטר מפצעיו. בשל נתונים אישיים מהתסקיר נמצא שיש טעם לחרוג מהעונש שנגזר ולהפחית ל- **6 חודשי עבודות שירות**.

עפ"ת 57273-06-14 (מחוזי חיפה) **ג'ובראן חביש נגד מדינת ישראל** (30.11.14) שבו כחלק מהסדר טיעון הסכימה המאשימה ל- **6 חודשי עבודות שירות**. בית המשפט ציין כי "סבורים אנו, כי חזקה על המשיבה שהיו לה נימוקים ענייניים בעטיים הסכימה לסיים... בהסדר טיעון **מיטיב** עם המערער באופן שלמרות העבירה החמורה של הפקרה ולמרות פציעתו הקשה של הולך הרגל, תסתכם תקופת המאסר בפועל ב- 6 חודשים שניתן לרצותם בעבודות שירות. זהו בהחלט עונש קל, גם אם מביאים בחשבון את הודייתו... ואת חלוף הזמן הרב... כ- 6 שנים" (פסקאות כ"ג-כ"ד לגזר הדין).

ת"ד (תעבורה ת"א) 4840-06-15 **מדינת ישראל נ' אבישר ואח'** (20.2.17) שבו הנאשם הורשע כשהוא שיכור ונתון להשפעת סמים, בקלות ראש וברשלנות, סטה מנתיבו, לא שמר מרחק כנדרש ופגע ברכב אחר שניזוק בצורה קשה עת פגע בקיר הפרדה ונדחף עד שהתהפך על גגו ולנוסעיו נגרמו חבלות של ממש. הנאשם לא עצר לסייע ולא הזעיק את כוחות ההצלה ונמלט מן המקום. נקבע מתחם בעבירות הפקרה שנע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. חומרת מעשיו נקבעו ברף בינוני של המתחם ונגזרו עליו **12 חודשי מאסר בפועל** ובנוסף הפעלת מאסר מותנה לחובתו בן 7 חודשים במצטבר, פסילה ל-10 שנים ושנת מאסר על תנאי.

ע"פ 3304/14 **סולטאן פראן נ' מדינת ישראל** (21.10.14) בעניינו של מערער שהורשע בבית המשפט המחוזי בעבירת הפקרה אחרי פגיעה ובעבירת נהיגה מעבר למהירות המרבית המותרת. נקבע שם כי מתחם העונש ההולם הינו בטווח שבין 15 ל- 40 חודשי מאסר ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר, 12 חודשי מאסר על תנאי, פסילת רישיון ל- 10 שנים, פיצוי לנפגעים בסך 20,000 ₪ וחילוט הרכב. בית-המשפט העליון הפחית את המתחם לטווח שבין 10 ל- 30 חודשי מאסר ונגזרו על המערער **14 חודשי מאסר בפועל** ויתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 10002-11-13 **חטיב נ' מדינת ישראל** (30.9.14) שם נהג המערער ברכב כשהוא שיכור ובדמו תוצרי חילוף סם קנביס. הולך רגל התפרץ לכביש והמערער פגע בו. המערער בודעו כי פגע באדם, לא עצר והפקירו במקום מבלי להזעיק עזרה. בית-המשפט המחוזי התערב בעונש המאסר והפחיתו מ-16 חודשים ל- **13 חודשי מאסר בפועל** לאור נסיבות ושיקולי שיקום. כן נגזרו עליו 3 שנות פסילת רישיון, התחייבות בסך 15,000 ₪ להימנע מעבירות ועונש מע"ת. בית-המשפט קבע: "כל מקרה ומקרה לפיו נבחן נסיבותיו וכל מקרה ומקרה לפי הצרכים הרלוונטיים ובכפוף לאילוצים הקיימים, הן האובייקטיביים והן הסובייקטיביים, שאף בהם נכון וראוי להתחשב." (פסקה 30).

ע"פ 1902/14 **מדינת ישראל נ' נתנוב** (1.7.14) שם נדון עניינו של נהג שהורשע בעבירת הפקרה מן הרף החמור ביותר (64אג), לאחר שהפקיר נפגעים בעודו נוהג שיכור וללא רישיון בתוקף. המתחם שם נקבע בין 12 ל- 48 חודשי מאסר ונגזרו עליו **20 חודשי מאסר**.

רע"פ 5858/10 **שלמה אדר נ' מדינת ישראל**, תקדין עליון (3)2010, 2207, 2210 (2010) שם נקבע ביחס לעבירת ההפקרה: "... כדי להדגיש את חומרתה של העבירה, על בתי-המשפט להגיב בענישה הולמת".

לאור עקרון ההלימה, חומרת המעשים, חלקו של הנאשם, תוצאת המעשים, נוכח העובדות המתארות בכתב-האישום והפסיקה הנוהגת בתחום, כאשר כל מקרה לנסיבותיו, אני קובע כי מתחם עונש המאסר במקרנו נע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר בפועל, ואילו מתחם פסילת הרישיון נע בין 3 שנים (כפסילת המינימום) לבין 7 שנים.

ג. שיקולי ענישה:

עבירת ההפקרה אחרי פגיעה, בה הורשע הנאשם, חמורה היא, מן המכוערות שבספר החוקים, ולה מספר תכליות: התכלית העיקרית היא מתן עזרה מיידית לנפגע, סיוע בהצלת חייו והקלה על רשויות החוק בבירור האחראי לתאונה ואופן גרימתה.

ראו: ע"פ 7224/03 **חסון נ' מדינת ישראל** (20.11.03):

"קודקס העונשין כולל עבירות מעבירות שונות. יש עבירות קלות, יש עבירות כבדות ויש עבירות כבדות מאוד. סימנה של

העבירה שהמערער הורשע בה הוא **סימן הכיעור**. עבירת ההפקרה, לא זו בלבד שמן העבירות הכבדות היא, אלא שעבירה מכוערת היא. מעטות עבירות מכוערות כמותה".

כאמור, מטרה מרכזית של סעיף 64א היא להבטיח מתן עזרה מיידית לנפגע בתאונה, כדי לשמור על גופו ועל חייו וכן כדי למנוע מנוהג ברכב מלהתחמק מאחריותו לתאונה על-סמך השערותו כי איננו אשם בה או כי איש אינו נפגע, וכן להקל על יכולתן של רשויות אכיפת החוק לברר כיצד נגרמה תאונה שבה נפגע אדם ומי אחראי לה (ראו: ע"פ 7159/98 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נג(2) 632, 644 (1999)).

במסגרת התכלית השנייה לחוק - בירור האחראים לתאונה ואופן גרימתה - עומדים שני אינטרסים, פרטי וציבורי, ועמד על כך בית-המשפט בע"פ 2247/10 **שלום ימיני נ' מדינת ישראל** (12.1.11, בעמ' 736-735):

"מעבר לצורך להגן על הנפגע ולסייע לו בעזרה ובטיפול רפואי, הימלטות ממקום התאונה פוגעת באינטרס הציבורי. יש עניין לציבור כי האשמים יובאו לדין פלילי הן לשם הרתעת היחיד והן לשם הרתעת הרבים. יש אינטרס ציבורי בגילוי ובאיתור נהגים שיש להרחיקם מהכביש ובחקירת גורמי התאונה והאשמים בתאונה. לצד העניין הציבורי להעמדת עברייני תנועה לדין, קיים גם האינטרס הפרטי של הנפגע ובני משפחתו של הנפגע לדעת באילו נסיבות הוא נפגע, ואינטרס של כל אחד מהמעורבים להבהיר את נסיבות אירוע התאונה, בין היתר, בשל הרצון של כל אחד מהמעורבים בתאונה שלא תוטל עליו אחריות פלילית ללא הצדקה או לצורך הליכים אזרחיים (ביין, בעיות יסוד בעבירת פגע וברח, בעמ' 555-557)."

על-פי תיקון מס' 101 לפקודת התעבורה, מנובמבר 2011, תוקנה הפקודה כך שקבעה מדרג התנהגויות לעבירת ההפקרה וחומרת עונשים בהתאם, וזאת כדי למגר את התופעה הנרחבת של תאונות פגע וברח תוך קביעת עונשי מאסר כבדים.

מעשהו של הנאשם מצוי **במדרג גבוה**, הדורש גם מודעות לטיב ההתנהגות ולהתקיימות נסיבות העבירה, ולצד עבירה זו נקבע עונש של שבע שנות מאסר.

במקרה זה הנאשם הותיר את הנוסעים במקום, מבלי לברר מה טיב פגיעתם, לא קרא לכוחות הצלה ועזב. מעשים אלו חמורים הם.

לא אחת עמדו בתי-המשפט על חומרתה של העבירה, חוסר המוסריות והכיעור שבה. כך למשל נפסק בע"פ 2706/13 **יונית חממה קרני נ' מדינת ישראל** (27.10.13):

"זה לא פעם נכתב על אופיו הכעור של מעשה הפקרה, ודומה שאין להכביר במילים על חומרת הדברים. די אם אוסיף כי הותרת אדם פגוע לאנחות היא בלתי מוסרית בכל קנה מידה אפשרי, שהשכל הישר והמצפון האנושי אינם יכולים

להכיל. החובה להושיט עזרה לאדם שנפגע היא אושיית יסוד בחברה מתוקנת... הפן השלישי במעשה ההפקרה לאחר פגיעה עמד גם לנגד עיניו של המחוקק שעיגן את הפסול בו... תכליתו המרכזית... היא ליתן לנפגע בתאונה סיוע מידי, כדי לשמור על גופו ועל חייו".

אי-עצירה במקום, אי עמידה על תוצאת התאונה, אי הגשת סיוע ואי-קריאה לכוחות ההצלה מעידים על התנכרות מודעת לחיי אדם, חוסר אכפתיות ושוויון נפש לגורלו של הנפגע.

המחוקק ביקש להילחם בתופעה זו ועל כן בתי-המשפט מצווים למלא את רצונו בתוכן ענישתי של ממש.

מידת הפגיעה ממעשיו של הנאשם הינה גבוהה, זאת לאור חומרת מעשיו, נסיבות ביצוע המעשים, העובדה שנהג **במחשבה, לארוך זמן, למרחק רב, חזה בתוצאות מעשיו והמשיך בנהיגתו**, לא נרתע ממרדף השוטרים, **יצר הסיכון גבוה** לתוצאה קטלנית בתאונה לה גרם, גרם לנזקי רכוש גדולים והרצון לסכל את חקירת המשטרה וביקש לשבש את מהלכי החקירה.

הנאשם נהג בפראות תוך בריחה מהשוטרים, גרם לתאונת דרכים, נטש את הנפגעים, שיכול שהיו, מבחינתו (שהרי לא עצר לברר את מצב הדברים) שותתי דם, כל זאת במודעות למעשיו ולאפשרות תוצאותיהם.

הוא לא ידע מה דרגת פגיעתם ומה הנזק שגרם להם אך הוא היה ער לעוצמת הפגיעה, ודאי חש אותה בעצמו בג'יפ בו נהג ועמו פגע, וודאי ראה מה הנזק שגרם כשהשאיר אחריו את הרכבים בהם פגע.

למזלם של הנפגעים, בסופו של יום, לא אירעו להם נזקי גוף חמורים יותר, אך מבחינתו של הנאשם, משלא עצר לתהות על קנקנה של התאונה, עת הפקירם בדרך, הוא הניח כי הותיר בדרך נפגעים שנדרש להם טיפול רפואי מידי וחיוני להצלת חייהם.

הנאשם נעדר עבר פלילי אך בעברו התעבורתי שתי הרשעות, מהשנים 2011 ו-2013, בעבירות נהיגה במהירות של 26-40 קמ"ש מעל המותר ואי ציות לתמרור 303 (חובת תן זכות קדימה במעגל תנועה), בגין נגזרו עליו קנסות, והן עבירות מסוג ברירת משפט.

לחובתו הרשעה תעבורתית בגין עבירות **שנעברו כחודשיים בלבד לאחר העבירות בתיק דנן**, ואלו הן עבירות של נהיגה בקלות ראש ונהיגה במהירות בדרך שאינה עירונית של 41 ויותר קמ"ש מעל המותר בכביש שבו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש. בגין עבירות אלו הושתו על הנאשם פסילת רישיון לתקופה של 6 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים, קנס והתחייבות.

יושם אל לב, כי הנאשם, שזה עתה היה מעורב באירוע דרך חמור ביותר, נשוא כתב-האישום, פגע ברכוש

ובאנשים, לא חש כל חרטה או רתיעה, חזר אל הדרך, נהג ברכב, ובתוך חודשיים בלבד ביצע עבירות נוספות, שאין להקל בהן ראש.

יש להדגיש, כי לאחר האירוע, נפסל רישיון הנהיגה של הנאשם מנהלית ל- 60 ימים (עמוד 38 שורה 16 - הודעת המאשימה). את עבירות התעבורה הנוספות הנ"ל ביצע הנאשם בחלוף **ימים ספורים** מאז שקיבל את רישונו בחזרה.

עניין זה מלמד על **חוסר הפנמה של חומרת מעשיו**, לפחות בזמן הקצר שחלף מעת העבירות.

אזכיר, כי לפי סעיף 40 לפקודת התעבורה, קיימת **פסילת מינימום** בעבירת ההפקרה - 3 שנות פסילה.

המרדף ארך זמן והתרחש בעיבורה של העיר רחובות, עיר מאוכלסת ופעילה גם בשעות הבוקר המוקדמות.

אין משמעות רבה לטענה לפיה השעה המוקדמת (לפנות בוקר) צמצמה את הסיכון למשתמשי הדרך, שהרי על-פי עובדות כתב-האישום בהן הודה הנאשם, נהיגתו הפראית וחסרת הרסן סיכנה **הלכה למעשה** את אלו שנמצאו במקום בשעה זו עת אילצה אותם לסטות בפתאומיות מנתיבם ולבלום בלימות פתאומיות.

אין המדובר בהימלטות מתוך "פאניקה" והלם, אלא מתוך **מחשבה קרה**.

תכנית השיבוש מלמדת על מעשה מתוכנן להוצאה לפועל של רעיון שהתגבש תוך כדי המרדף.

לאורך כל המרדף, **היו לנאשם "אפשרויות יציאה" רבות** אך הוא בחר שלא לעשות כן.

הוא יכול היה להתחרט, לעצור את הרכב, אך הוא בחר מדעת להמשיך בנהיגתו וליצור סיכון נוסף.

מנגד, הנאשם היה **צעיר בן 21** בעת ביצוע העבירות.

הנאשם **הודה**, לא ניהל משפט.

התקבל תסקיר חיובי בעיקרו, הממליץ על מאסר בדרך של עבודות שירות וצו מבחן לשנה.

התסקיר לימד כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, גויס לצבא, נפקד מן השירות וריצה עונש מחבוש. שוחרר לאחר כשנת שירות, לדבריו מסיבה רפואית כשברקע היו בעיות משפחתיות. בהמשך עבד במשק העופות

המשפחתי ובעבודות מזדמנות.

כיום עובד בחברת "מודן" בתפקיד מחסנאי ומלגזן.

הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי נהג לשתות אלכוהול בסופי שבוע כבילוי עם חבריו, עת נהגו להגיע למצב שכרות וכן מסר כי בעקבות מעורבותו באירוע זה הצליח לזהות בעצמו צריכה בעייתית, במקביל שלל נזקקות טיפולית אך נמנע משתיה.

בשיחה של שירות המבחן עם אם הנאשם מסרה זו, כי הנאשם ניתק את הקשרים עם חבריו עמם נהג לשתות אלכוהול וכיום הוא עובד עד שעות הערב, מתנהג כבוגר ונמנע מאלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם צורך אלכוהול מתוך לחץ חברתי ולא מתוך התמכרות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם, בתחילה, ביטא כעס והתמרמרות כלפי גורמי האכיפה והשליך חלק מהאחריות על השוטרים, ורק בהמשך הכיר במעשיו ובהתנהלותו החמורה, זאת תחת הלחץ החברתי והשפעת האלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי הוא **נגרר אחרי חברים**, פעל באימפולסיביות וחוסר בשלות רגשית ותחת השפעת האלכוהול.

הוצע לנאשם להשתלב בטיפול והוא הסכים וביטא מוטיבציה.

הסיכון להישנות עבירות תחת השפעת אלכוהול הוערך **כבינוני-נמוך** במידה ולא ישולב בטיפול.

על כן הומלץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה תוך שילובו בטיפול ובנוסף הומלץ עונש מוחשי ומרתיע של מאסר בעבודות שירות.

אציין, כי הרושם של שירות המבחן שלפיו הנאשם הוא זה **שנגרר** אחרי חבריו, **אינו עולה בקנה אחד** עם העובדה, שהוא עצמו, ולא חבריו, נהג ברכב, לא עצר, לא ציית להוראות השוטרים, **הוא עצמו**, ולא חבריו, היה מעורב בתאונה, הפקיר את הנפגעים, והוא עצמו ניסה לשבש את מהלכי החקירה.

שמעתי עדי אופי שלימדוני כי הנאשם עלה על דרך של שיקום.

למעט העובדה שהנאשם ריצה עונש מחבוש בגין נפקדות, הוא לא ריצה מאסר בפועל, וידוע שקשה ענישה זו שבעתיים

למי שאינו מורגל לשהות מאחורי סורג ובריח.

הנאשם (או משפחתו מטעמו) **פיצה** את חברת הביטוח שביטחה את המונית שנפגעה בתאונה במסגרת תביעת שיבוב אזרחית 49637-03-14 שהתנהלה בבית-משפט השלום בתל אביב-יפו בסכום של 50,000 ₪ (לא התברר די הצורך, בראיות, היקף הפיצוי והאם הוא כלל פיצוי לכל הנפגעים וביחס לכל הנזקים והפגיעות).

המאשימה השתתה זמן רב עד שגיבשה כתב-האישום, והסיבה אינה ברורה (לא הוצגו בפניי השלמות החקירה שנדרשו וכיצד הן השפיעו על מועד הגשת האישום).

כתב-האישום הוגש **בשנת 2015**, בעוד האירוע הוא **מאוקטובר 2013**. הנאשם **לא נעצר ותמוה כיצד לא התבקשה הארכת הפסילה המנהלית של רישיון הנהיגה של הנאשם, כך שרישיונו הוחזר לו לאחר 60 ימים בלבד**. כאמור, הוא שב לנהוג ואף ביצע עבירות נוספות.

אני סבור, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם העומד בפניי, על אף הסיכוי המסתמן אצלו לשיקום, נסוגות מפני האינטרס הציבורי להגנה על שלום הציבור ושלטון החוק, מפני חומרת מעשיו ומפני שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים מביצוע עבירות מעין אלו.

לא ניתן להשית על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות וזאת נוכח חומרת מעשיו, נוכח התמשכות האירוע, ריבוי העבירות, הנזקים שגרם בנהיגתו הנמהרת, הפגיעה בבריאותם של אנשים, הבריחה מן השוטרים, שיבוש הליכי החקירה, הסיכון הגדול להיתכנות תוצאה קטלנית בתאונת הדרכים לה גרם.

עונש של עבודות שירות יהא מקל מדי ביחס לעבירות שהנאשם ביצע ולסיכון הקטלני שמעשיו יכלו לגרום ויעביר מסר סלחני לו ולציבור כולו.

אני סבור כי עונש מאסר בפועל, הגם שיכביד על הנאשם בשל היותו עונש מאסר ראשון, יהווה עונש ראוי ההולם את מעשיו, יצור הרתעה לו לציבור כולו.

לאחר ששקלתי את **ריבוי העבירות שביצע הנאשם, מהותן, חומרתן, משך הזמן, ההפקרה במחשבה, המרדף, התאונה, הנזקים שגרם לרכוש ולבריאות, מדיניות הענישה הנוהגת והתאמתה לנסיבות מקרה התיק שבפניי** וכן את נסיבותיו האישיות לקולא ולחומרא לרבות הצורך בהרתעתו והרתעת הרבים, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הנ"ל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב בתאריך 10.9.17 בשעה 08:30, לריצוי עונשו בבית-הסוהר הדירים, כשהוא מצויד בתעודת זהות ובעותק מגזר-דין זה.

ב. **6 חודשי מאסר על תנאי** למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה בה הורשע.

ג. פסילת רישיון נהיגה ל- **5 שנים מיום שחרורו מן המאסר**. הנאשם יפקיד רישונו כבר עתה במזכירות בית-המשפט ופסילתו כאמור תחל ביום שחרורו. פסילה זו תצטבר לכל פסילה קיימת.

ד. פסילת רישיון על תנאי לתקופה של 6 חודשים שבמשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה בה הורשע.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, כ"א אב תשע"ז, 13 אוגוסט 2017, במעמד הצדדים.